

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/39/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014200913
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200913.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: OMEGA-B., spol. s r.o., Dolná 27, Banská Štiavnica, IČO: 36 055 859, zastúpený JZ., proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, poš. prieč. 29, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0812/99/2013 zo dňa 14.05.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/133/2014-47 z 8. októbra 2014 jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/133/2014-47 zo dňa 08.10.2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) žalobu zamietol za použitia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v konaní, v rámci ktorého sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0812/99/2013 zo dňa 14.05.2014, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj (ďalej len SOI) č. F/0276/06/13 zo dňa 03.10.2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov vo výške 1 000 Eur pre porušenie § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. Správne orgány tak rozhodli na základe toho, že pri kontrole vykonanej inšpektormi SOI dňa 27.07.2013 v prevádzke žalobcu - Novinový stánok, Križovatka, Banská Štiavnica zistili, že žalobca (predávajúci) predal osobe mladšej ako 18 rokov, maloletej J.M. nar. v roku 1996 jednu krabičku cigariet PETRA za 3 Eur napriek tomu, že predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je zakázaný. Kontrola bola vykonaná so súhlasom zákonného zástupcu maloletej osoby, ktorá vykonala kontrolný nákup. O trovách konania rozhodol podľa § 250k O.s.p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd z administratívneho spisu mal nesporne zistené, že žalobca (jeho predavačka) odpredal osobe mladšej ako 18 rokov tabakové výrobky určené na fajčenie (cigarety) osobe mladšej ako 18 rokov. Zistenie bolo zapísané v inšpekčnom zázname prvostupňového správneho orgánu zo dňa 24.07.2013. V inšpekčnom zázname je spísaná aj výpoveď predavačky, ktorá uviedla, že kupujúca na jej otázku odpovedala, že má 18 rokov, a tak jej cigarety predala, pretože vyzerala na 20 až 21 rokov. Nemala preto dôvod pýtať občiansky preukaz.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení § 6 ods. 2, 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 2 zák. č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov v platnom znení v rozhodnom období (ďalej len zákon č. 377/2004 Z.z.) v spojení s § 2 ods. 1 písm. a), § 4 ods. 1, 2 písm. a), 3, § 5 ods. 2, 3, 6 písm. a) zákona č. 128/2002 Z.z.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán postupovali v súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou, pričom jednotlivé žalobné námietky súd nepovažoval za relevantné na privodenie zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Považoval za nesporné, že v danom prípade došlo k predaju tabakových výrobkov osobe mladšej ako 18 rokov (inšpekčný záznam, zmluva o prizvaní osoby mladšej ako 18 rokov na vykonanie kontrolného nákupu tabakových výrobkov zo dňa 22.07.2013 spísaná so zákonným zástupcom maloletej osoby), čím došlo k porušeniu § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z., za čo bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 000,- Eur v súlade s § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. Súd sa stotožnil so závermi žalovaného, že v súvislosti s kontrolou povinností vyplývajúcich z ustanovení § 6 ods. 2 a § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z. je pri kontrole nevyhnutná aj spoluúčasť maloletých osôb a v tejto súvislosti poukázal súd na dôvodovú správu k zákonu č. 142/2013 Z.z. - zmena zákona o ochrane nefajčiarov, kde v čl. II (zmena zákona č. 128/2002 Z.z. nový odsek 3 § 5 - platná od 01.07.2013), podľa ktorej účelom tohto návrhu je odstrániť problémy pri výkone kontroly dodržiavania zákazu predaja podľa § 6 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z. v praxi na základe zásadnej pripomienky SOI. Zabezpečiť prítomnosť maloletej osoby je potrebné pri výkone kontroly dodržiavania zákazu predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie osobám mladším ako 18 rokov a pri výkone kontroly dodržiavania povinností odopretia predaja tabakových výrobkov osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov. Taktiež súd sa stotožnil aj s názorom žalovaného, že predavačka mala nielen povinnosť, ale aj právo overiť si vek spotrebiteľa počas nákupu, ktoré právo vyplýva už z toho, že zákon o ochrane nefajčiarov zakazuje predávať tabakové výrobky osobám mladším ako 18 rokov. Predávajúci má možnosť overiť si vek kupujúceho v rámci priebehu kúpy a predaja, a to aj tým, že si vyžiada doklad na preukázanie veku kupujúceho. V prípade, ak takýto doklad kupujúci nepredloží, má právo odmietnuť realizáciu predaja (pri predaji ide o dvojstranný vzťah). Súd sa stotožnil aj s odôvodnením správnych orgánov v súvislosti s výškou uloženej pokuty (1.000,- Eur), ktoré odôvodnenie vychádzalo z ustanovenia § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z.z.. V danom prípade bola pokuta uložená blízko spodnej hranice možnej výšky (rozpätie od 331 do 6 638,- Eur), pričom vzhľadom na dôležitosť chránených záujmov, ako aj prevencie pred ďalším ohrozením v súvislosti s predajom tabakových výrobkov mladistvým osobám súd nevyhovел žiadosti žalobcu o primerané zníženie výšky uloženej pokuty.

Z uvedených dôvodov súd preskúmané rozhodnutia správnych orgánov považoval za vecne správne, stotožnil sa aj so správnou úvahou v súvislosti s určením výšky pokuty. Súd v konaní nezistil také vady rozhodnutia, prípadne vady v konaní, na ktoré by musel prihliadať ex offio v súlade s ustanovením § 250i ods. 3 O.s.p. a § 250j ods. 3 O.s.p., a preto žalobu žalobcu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocnenej advokátskej kancelárie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie prvostupňového, ako aj druhostupňového orgánu a vráti vec žalovanému orgánu na ďalšie konanie a alternatívne žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že výšku uloženej pokuty primerane zníži.

Dôvodil, že súd po vykonaní dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, s čím sa žalobca nemohol stotožniť.

Žalobca uviedol že, predavačka jeho spoločnosti, plne si vedomá zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a v úmysle postupovať v súlade s právnymi predpismi, sa kupujúcej vyslovene opýtala, či má 18 rokov. Na túto otázku jej kupujúca jednoznačne uviedla, že má.

V tejto súvislosti žalobca poukázal, že skutočnosť, že kupujúca pani H. vedome klamala podľa názoru žalobcu znamená, že správny orgán svojim konaním prekročil rozsah svojich oprávnení, nakoľko inšpektori správneho orgánu úmyselne, umelo a účelovo vytvorili situáciu, účelom ktorej bolo odhaliť porušenie ust. § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z., pričom nešlo o reálnu situáciu v pravom zmysle slova, priebeh ktorej by inšpektori neovplyvňovali.

Žalobca tvrdil, že inšpektori správneho orgánu svojim konaním priamo zasiahli do deja resp. daný dej priamo vytvorili prostredníctvom maloletej osoby a sám kontrolný orgán takto vytvoril podmienky na porušenie zákona kontrolovaným subjektom. Zvolením si maloletej osoby, ktorá navyše svojim výzorom prekračovala zákonom stanovenú vekovú hranicu, správny orgán obchádza jednoznačný zámer zákonodarcu vykonávať kontrolu dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov maloletým osobám a koná tak nad rámec zákona (prinajmenšom ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi) a nad všeobecne akceptovateľný právny princíp „neminem leadere“ („nikomu neškodí“).

Keďže zo strany správneho orgánu išlo o konanie, ktoré mohlo závažným spôsobom ovplyvniť konanie pani N.D. a jej reakciu v danej situácii, žalobca je toho názoru, že nie je prípustné, aby bola spoločnosť žalobcu sankcionovala za porušenie ust. § 6 zákona č. 377/2004 Z.z. v prípade, ak subjekt, ktorý má dbať na dodržiavanie tohto ustanovenia, sám k jeho porušeniu navádzal.

Z ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z. vyplýva, že inšpektor správneho orgánu je povinný sa pred výkonom kontroly preukázať preukazom správneho orgánu. To znamená, že kontrola začína až okamihom preukázania sa inšpektora služobným preukazom. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ je správny orgán oprávnený vykonať kontrolu za prítomnosti maloletej osoby, musí sa táto kontrola v prvom rade začať. V danom prípade však bola maloletá osoba „použitá“ resp. „zneužitá“ na konanie (kúpu cigariet) ešte predtým, než sa kontrola dodržiavania zákazu predaju vôbec začala.

V nadväznosti na uvedené žalobca uviedol, že aj keď zákon ráta s prítomnosťou maloletej osoby pri vykonaní kontroly, celkom určite nemožno z citovaného zákonného ustanovenia vyvodiť právo kontrolujúceho orgánu zneužiť maloletú osobu na úmyselné vyvolanie, resp. na provokáciu protiprávneho konania kontrolovanej osoby.

Napokon žalobca uviedol, že pokiaľ by odvolací súd napriek argumentácii žalobcu dospel k záveru, že žalobca konal protiprávne, t.j. dopustil sa porušenia zákona, žiadal, aby súd výšku uloženej pokuty primerane znížil, a to berúc do úvahy tieto okolnosti: v prípade žalobcu ide o prvé, teda ojedinelé (tvrdené) porušenie právnej povinnosti; výzor kupujúcej; obmedzenú možnosť predavačky v novinovom stánku posúdiť dostatočne všetky prvky vypovedajúce o veku kupujúceho; skutočnosť, že predavačka novinového stánku zisťovala vek kupujúcej, pričom kupujúca jej vedome v tomto smere klamala; neexistencia zákonného oprávnenia predavača požadovať preukázanie veku; uloženie sankcie na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia je zodpovedajúca aj požiadavke generálnej prevencie. Z uvedených dôvodov považuje žalobca uloženie pokuty v sume 1.000.- € za neadekvátnu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci, v súlade s platnými právnymi predpismi, navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie ako nedôvodné zamietol v celom rozsahu a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, keďže je v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2)

preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s §§ 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenie veci mu na ďalšie konanie. Žalovaný preskúmvaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu č. F/0276/06/13 zo dňa 03.10.2013. Uvedeným rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 10 ods. 2 zák. č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov vo výške 1.000 Eur pre porušenie § 6 ods. 2 zák. č. 377/2004 Z.z. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). I) Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. (§ 250i ods. 1).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmvajúc súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných

právných záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavný konformný výklad. Požiadavka na ústavnú konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov v platnom znení v rozhodnom období, zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z., každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z.z., kontrolu dodržiavania tohto zákona sú povinné vykonávať tieto kontrolné orgány:

- a) Slovenská obchodná inšpekcia,
- b) Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky,
- c) orgány štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva (ďalej len „orgány verejného zdravotníctva“),
- d) obec,
- e) prevádzkovatelia železničnej, autobusovej a ostatnej pravidelnej osobnej dopravy,
- f) Policajný zbor.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z., Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 Eur do 6638 Eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 128/2002 Z.z. v platnom znení v rozhodnom období, kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi - najmä, či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve,

miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z., Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z.z., Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z., Slovenská obchodná inšpekcia je pri kontrole oprávnená

- a) vydávať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov,
- b) požadovať od kontrolovaných osôb potrebné informácie a doklady,
- c) požadovať, aby výrobky boli označené vhodným upozornením na riziká, ktoré môžu vyplývať z použitia výrobkov, 11)
- d) zakázať dodávku a predaj výrobkov alebo poskytovania služieb (§ 6),
- e) nariadiť účinné a okamžité stiahnutie výrobku z trhu, a ak treba, aj jeho zničenie na náklady kontrolovanej osoby, nariadiť zverejnenie upozornení na riziká výrobkov v prípade ohrozenia života alebo zdravia, alebo majetku spotrebiteľov,
- f) vyhotovovať obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy na zdokumentovanie zistených nedostatkov.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z., Slovenská obchodná inšpekcia môže na kontrolu prizvať zamestnancov iných orgánov, právnických osôb alebo fyzické osoby (ďalej len „prizvané osoby“) s ich súhlasom, ak je to odôvodnené osobitou povahou kontrolnej úlohy, a požadovať ich uvoľnenie najdlhšie na desať pracovných dní kalendárneho roka. Účasť týchto zamestnancov na kontrole sa považuje za iný úkon vo všeobecnom záujme, za ktorý im patrí náhrada mzdy vo výške priemerného zárobku. Prizvané osoby majú práva a povinnosti inšpektorov v rozsahu im vydaného oprávnenia okrem oprávnenia podľa odseku 6 písm. b) a f); na maloletú osobu podľa odseku 3 sa okrem oprávnenia podľa odseku 6 písm. a) práva a povinnosti inšpektorov nevzťahujú.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z., Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osoby.

Podľa § 5 ods. 6 písm. a) citovaného zákona, inšpektor je pri kontrole oprávnený vstupovať do prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov kontrolovaných osôb, ktoré súvisia s výrobou, predajom výrobkov a poskytovaním služieb; nedotknuteľnosť obydli nesmie byť týmto dotknutá.

Najvyšší súd vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade postupovali v súlade s citovanou právnou úpravou, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v odôvodnení rozhodnutia uviedli dôvody, na základe ktorých v danej veci rozhodli, námietkami žalobcu sa náležite zaoberali a žalovaný sa súčasne v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite vypořiadal s odvolacími námietkami.

Odvolací súd poukazuje na to, že zákon č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov jednoznačne zakazuje predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a tým aj keď nepriamo umožňuje predávajúcemu overiť si dátum narodenia spotrebiteľa, u ktorého má predávajúci pochybnosti, či spĺňa podmienku veku. Poskytnutie tohto údaju je dobrovoľné, ale v prípade, že spotrebiteľ sa odmietne preukázať, predávajúci má zákonnú možnosť odmietnuť predaj tabakových výrobkov.

Dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov maloletým osobám nemožno preveriť iným spôsobom ako prostredníctvom maloletej osoby. Zároveň táto osoba sa však samotnej kontroly

nezúčastňuje. Výsledok pozorovania jej konania a posúdenia konania predávajúceho inšpektormi SOI je predmetom kontroly vykonanej inšpektormi SOI.

Slovenská obchodná inšpekcia má za úlohu chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľa, t.j. v prvom rade život a zdravie spotrebiteľa. Samotný § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, ktorý zakazuje predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, je pritom z pohľadu účelu zákona, ktorým je v prvom rade prevencia zabezpečením ochrany pred vznikom závislosti od nikotínu nachádzajúceho sa v tabakových výrobkoch, jedným z kľúčových ustanovení tohto zákona.

Aj odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením správnych orgánov v súvislosti s výškou uloženej pokuty (1.000,- Eur), ktoré odôvodnenie vychádzalo z ustanovenia § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z.z. V danom prípade bola pokuta uložená blízko spodnej hranice možnej výšky (rozpätie od 331 do 6 638,- Eur), pričom vzhľadom na dôležitosť chránených záujmov, ako aj prevencie pred ďalším ohrozením v súvislosti s predajom tabakových výrobkov mladistvým osobám, ani odvolací súd nevyhovел žiadosti žalobcu o primerané zníženie výšky uloženej pokuty.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie boli v súlade so zákonom a keďže námietky žalobcu neodôvodňujú ich zrušenie, žalobu bolo potrebné podľa § 250j ods. 1 OSP zamietnuť.

Najvyšší súd tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutí žalovaného, zhodné s názorom krajského súdu nevzhliadol ich nezákonnosť, tieto aj podľa názoru najvyššieho súdu sú náležité a podrobne odôvodnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené, považoval námietky žalobcu smerujúce proti rozsudku súdu prvého stupňa za nedôvodné, také, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP a § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému z dôvodu, že podľa zákona na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.